

Fylgiskjal II.**Samþykkt nr. 126 um vistarverur í fiskiskipum.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, saman komið til 50. þingsetu sinnar í Genf hinn 1. júní 1966, samkvæmt kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofunnar, hefur samþykkt ákveðnar tillögur um vistarverur í fiskiskipum, sem er sjötta mál á dagskrá þingsins, og þar eð þingið hefur ákveðið að þessar tillögur skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, hinn 21. júní 1966 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um vistarverur skipshafna (fiskimenn) 1966:

I. KAFLI*Almenn ákvæði.***1. gr.**

1. Samþykkt þessi tekur til allra vélknúinna sjóskipa og báta, hvernar tegundar sem þau eru, hvort sem þau eru í eigu einstaklinga eða hins opinbera, ef þau stunda fiskveiðar á sjó og eru skráð í landi þar sem þessi samþykkt er í gildi.
2. Lög eða reglugerðir einstakra ríkja skulu kveða á um það, hvenær skip og bátar skulu telin sjóskip í merkingu þessarar samþykktar.
3. Þessi samþykkt tekur ekki til skipa og báta, sem eru undir 75 lestum. Þó skal beita samþykktinni um skip og báta milli 25 og 75 lesta þegar hlutaðeigandi stjórnvald ákveður, að höfðu samráði við félagssamtök útgerðarmanna og fiskimanna, þar sem þau eru til, að slíkt sé hentugt og eðlilegt.
4. Að höfðu samráði við félagssamtök útgerðarmanna og fiskimanna, þar sem þau eru til, getur hlutaðeigandi stjórnvald notað lengd skips í stað lestatölu sem mælikvarða að því er tekur til þessarar samþykktar, en þá tekur samþykktin ekki til skipa og báta, sem eru styttri en 80 fet (24.4 metrar). Samþykktin skal þó taka til skipa og báta, sem eru milli 45 og 80 fet (13.7 og 24.4 metrar) á lengd þegar hlutaðeigandi stjórnvald ákveður, að höfðu samráði við félagssamtök útgerðarmanna og fiskimanna, þar sem þau eru til, að slíkt sé hentugt eða eðlilegt.
5. Þessi samþykkt tekur ekki til:
 - a. skipa og báta, sem venjulega eru notuð til skemmtiveiða;
 - b. skipa og báta sem aðallega eru knúin seglum, en hafa hjálparvélar;
 - c. skipa og báta sem stunda hvalveiðar eða hliðstæða starfsemi;
 - d. skipa, sem annast fiskirannsóknir eða fiskivernd.
6. Eftirfarandi ákvæði þessarar samþykktar taka ekki til skipa, sem venjulega eru ekki lengur í burtu frá heimahöfn en 36 stundir og skipshöfnin býr ekki að staðaldri um borð þegar skip er í höfn:
 - a. 4. mgr. 9. greinar;
 - b. 10. grein;
 - c. 11. grein;
 - d. 12. grein;
 - e. 1. mgr. 13. greinar;
 - f. 14. grein;
 - g. 16. grein.

Í slíkum skipum skulu þó gerðar nægilegar heilbrigðisráðstafanir og þar skulu og vera fyrir hendi aðstæður til matseldar og neyzlu mállíða svo og til hvíldar.
7. Víkja má frá ákvæðum III. kafla þessarar samþykktar ef hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við félagssamtök útgerðarmanna og fiskimanna, þar sem þau eru til, telur sannað að fyrirhuguð frávik hafi í för með sér tilsvarendi

kosti, þannig að kjörin í heild verða ekki lakari en þau mundu vera ef ákvæðum samþykktarinnar væri beitt að fullu. Hlutaðeigandi aðildarríki skal senda framkvæmdastjóra Alþjóðavinnumálaskrifstofunnar ítarlegar upplýsingar um öll slík frávik, en hann skal tilkynna það aðildarríkjum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar.

2. gr.

Í þessari samþykkt merkir —

- a. „fiskiskip“ eða „skip“ skip eða bát, sem samþykktin tekur til;
- b. „lcst“ brúttórúmllest;
- c. „lengd“ lengdina mælda frá fremri brún stefnis í hæðarlínu framþilfars að aftari brún, afturstefnis eða að fremri brún stýrisleggs, þegar ekki er neitt afturstefni;
- d. „yfirmaður“ mann, annan en skipstjóra, sem talinn er yfirmaður samkvæmt lögum eða reglugerðum, eða samkvæmt heildarsamningum eða venju, ef slík lög eða reglugerðir eru ekki fyrir hendi;
- e. „undirmaður“ skipverja, sem ekki er yfirmaður;
- f. „vistarverur skipverja“ þau svefnrými, borðsali og hreinlætisbúnað, sem eru til afnota fyrir áhöfnina;
- g. „tiltekinn“ tiltekinn í lögum eða reglugerðum eða af hlutaðeigandi stjórnvaldi;
- h. „viðurkennt“ viðurkennt af hlutaðeigandi stjórnvaldi;
- i. „endurskráð“ endurskráð vegna samtímis breytingar á skráningarumdæmi og eignaryferráðum skipsins.

3. gr.

1. Sérhvert ríki, sem samþykkt þessi tekur til, skuldbindur sig til þess að hafa í gildi lög eða reglugerðir, sem tryggja framkvæmd ákvæða II., III. og IV. kafla þessarar samþykktar.
2. Í lögum þessum eða reglugerðum skal:
 - a. skylda hlutaðeigandi stjórnvald til þess að koma þeim til vitundar þeirra, sem hlut eiga að máli;
 - b. tiltaka þá aðila, sem sjá skuli um framkvæmd þeirra;
 - c. kveða á um að haldið sé uppi eftirlitskerfi, sem tryggi raunhæfa framkvæmd;
 - d. kveða á um hæfileg viðurlög við brotum á þeim;
 - e. skylda hlutaðeigandi stjórnvald til þess að ráðgast á tilteknum fresti við samtök útgerðarmanna og fiskimanna, þar sem þau eru til, um setningu reglugerða, og eflir því sem unnt er að hafa samvinnu við þessa aðila um samningu reglugerða og framkvæmd þeirra.

II. KAFLI

Skipulagning á vistarverum skipverja og eftirlit.

4. gr.

Áður en bygging fiskiskips er hafin, og áður en verulegar breytingar eru gerðar á vistarverum skipverja í eldri skipum, skulu nákvæmar teikningar af vistarverum skipverja, og upplýsingar um þær lagðar fyrir hlutaðeigandi stjórnvald til samþykktar.

5. gr.

1. Jafnan þegar eftirtalin atvik gerast skal hlutaðeigandi stjórnvald skoða skip og fullvissa sig um að vistarverur skipverja fullnægi kröfum laga og reglugerða:
 - a. þegar skip er skráð eða endurskráð,
 - b. þegar vistarverum skipverja hefur verið verulega breytt eða þær endurbýggðar,
 - c. þegar viðurkennt félag fiskimanna, sem fer með umboð hluta áhafnar eða hennar allrar, eða tiltekinn fjöldi eða hluti skipsmanna kæra til hlutaðeigandi stjórnvalds yfir því, að vistarverur skipverja séu ekki í samræmi við

ákvæði þessarar samþykktar, enda sé kæra borin fram á tilskilinn hátt og svo tímanlega að ekki valdi töfum á ferð skipsins.

2. Skoðanir á tilteknum fresti er hægt að framkvæma eftir því sem hlutaðeigandi stjórnvald telur nauðsynlegt.

III. KAFLI

Kröfur um vistarveru skipverja.

6. gr.

1. Staðsetning vistarvera skipverja, aðgangur að þeim, gerð þeirra og fyrirkomulag skal með hliðsjón af öðrum hlutum skips vera þannig, að tryggt sé nægilegt öryggi, vörn fyrir veðri og sjó og einangrun gegn hita eða kulda, miklum hávaða, óþef eða útgufun frá öðru skipsrými.
2. Neyðarútgangur skal vera frá öllum vistarverum skipverja eftir því, sem nauðsyn krefur.
3. Svo sem unnt er skal forðast að opið sé inn í svefnrými frá fisk- eða fiskimjolslestum, vélarúmi, eldhúsi, ljósfæra- eða málningargeymslum, áhaldageymslum, þurrkherbergjum, sameiginlegum þvottaherbergjum eða salernum. Skilveggir milli þessara rýma og svefnrýmis svo og útveggir, skulu traustbyggðir úr stáli eða öðru viðurkenndu efni og vera vatns- og gasþéttir.
4. Útveggir svefnrýmis og matsala skulu vera tilhlýðilega einangraðir. Allar úthliðar vélarýmis, eldhúsa og annars rýmis, þar sem hiti myndast, skulu vera tilhlýðilega einangraðar ef hættu er á því að hita frá þeim valdi óþægindum í nærliggjandi vistarverum eða göngum. Einnig skal gera ráðstafanir til varnar gegn hita frá gufu- og heitavatnsleiðslum.
5. Innþiljur skulu vera úr viðurkenndu efni, sem ekki er móttækilegt fyrir meindýr.
6. Svefnrými, matsalir, setusalir og gangar í vistarverum skipverja skal vera tilhlýðilega einangrað til þess að koma í veg fyrir raka og ofhitun.
7. Meiriháttar gufuleiðslur og útblásturleiðslur fyrir vindur og svipuð tæki skulu, ef það er tæknilega mögulegt, ekki liggja um vistarverur skipverja eða ganga, sem liggja að þeim. Ef slíkar leiðslur liggja um vistarverur eða ganga, skulu þær tilhlýðilega umbúnar og einangraðar.
8. Innþiljur skulu vera úr efni, sem auðvelt er að halda hreinu. Eigi skal nota plægð borð né annað efni, sem líklegt er að meindýr setjist að í.
9. Hlutaðeigandi stjórnvald skal ákvarða hverra ráðstafana til eldvarna skuli krafizt við smíði á vistarverum.
10. Yfirborð veggja og lofts í svefnklefum og matsölum skal vera auðvelt í hreinsun, og sé það málað skal það vera í ljósum lit. Það má ekki vera kalkað.
11. Veggfleti skal endurnýja og bæta eftir þörfum.
12. Gólf í öllum vistarverum skipverja skulu vera úr viðurkenndu efni og af viðurkenndri gerð og yfirborð þeirra skal vera þannig að það dragi ekki í sig raka og auðvelt sé að halda þeim hreinum.
13. Opin þilför yfir vistarverum skipverja skulu klædd með timbri eða álíka góðu einangrunarefni.
14. Þegar gólf er lagt með efnablöndu skal tenging þess við veggja vera íhvolft til þess að koma í veg fyrir sprungur.
15. Séð skal fyrir nægilegu afrennsli.
16. Allar tiltækar ráðstafanir skulu gerðar til varnar því að flugur og önnur skordýr komizt í vistarverur skipverja.

7. gr.

1. Svefnklefar og matsalir skulu vera nægilega loftræstir.
2. Loftræstingarkerfið skal vera hægt að stilla þannig að loftið haldist gott og loftræstingin sé nægileg í hvers konar veðri og loftslagi.

3. Skip, sem eru í förum í hitabeltinu og á öðrum svæðum með svipuðu loftslagi skulu búin bæði loftræstikerfi og rafmagnsviftum eftir því, sem aðstæður krefja, þó þarf ekki að nota nema aðra tegundina þar sem hún nægir til góðrar loftræstingar.
4. Skip, sem eru í förum á öðrum svæðum, skulu búin annað hvort loftræstikerfi eða rafmagnsviftum. Hlutaðeigandi stjórnvald getur veitt undanþágu frá þessari kröfu fyrir skip, sem venjulega eru í förum á hinum köldu höfum á suður- eða norðurhveli jarðar.
5. Hreyfiafl fyrir loftræstingarbúnað, sem krafizt er í 3. og 4. tölulið þessarar greinar skal, eftir því sem við verður komið, vera jafnan fyrir hendi þegar skipshöfn dvelur eða vinnur á skipsfjöl og þess er þörf.

8. gr.

1. Í vistarverum skipverja skal vera hitakerfi er fullnægjandi sé með tilliti til loftlags.
2. Þegar því verður við komið og þess er þörf, skal hitakerfi vera jafnan í gangi þegar skipshöfn dvelur eða vinnur á skipsfjöl.
3. Upphitun með opnum eldi skal bönnuð.
4. Hitakerfið skal geta haldið hitanum í vistarverum skipverja hæfilegum við þau veðurskilyrði og loftslag, sem búast má við í ferðum skips. Hlutaðeigandi stjórnvald skal setja nánari reglur um þetta atriði.
5. Ofnum og öðrum hitatækjum skal þannig fyrir komið og, eftir því sem nauðsyn krefur, þannig varin og búin öryggisbúnaði, að ekki stafi af þeim eldhætta eða óþægindi fyrir íbúana.

9. gr.

1. Allt skipsrými, sem ætlað er skipshöfn, skal nægilega lýst. Það skal vera lágmarkskrafa um dagsbirtu í setustofum að maður með eðlilega sjón geti á hjörtum degi lesið venjulegt dagblað hvar sem er í stofunni. Þegar ekki er unnt að veita nægilega dagsbirtu skal séð fyrir annarri lýsingu, sem fullnægi nefndri lágmarkskröfu.
2. Raflýsing skal vera í öllum skipum, ef það er mögulegt. Ef ekki eru tveir sjálfstæðir raforkugjafar til ljósa skal komið fyrir aukalýsingu með viðeigandi lömpum eða ljósatækjum til notkunar í neyð.
3. Raflýsingu skal þannig fyrir komið að hún komi að sem bestum notum fyrir þá, sem í vistarverunni búa.
4. Auk venjulegrar lýsingar í svefnklefa, skal vera lesljós við hverja rekkju.
5. Að næturlagi skal cinnig vera stöðugt blátt ljós í svefnklefum.

10. gr.

1. Svefnklefar skulu vera miðskipa eða aftur á. Hlutaðeigandi stjórnvald getur í einstökum tilfellum leyft að hafa svefnklefa í framhluta skips ef útilokað eða óeðlilegt er að hafa þá annars staðar vegna stærðar, gerðar eða fyrirhugaðrar notkunar skips. Aldrei mega þeir þó vera fyrir framan stafnskilju.
2. Gólfhlöturinn í svefnklefum — fyrir utan það sem fer undir rekkjur og skápa — skal ekki vera minni en hér segir á hvern íbúa:

a. Í skipum 25—50 rúmlestir	5.4 ferfet (0.5 m ²)
b. Í skipum 50—100 rúmlestir	8.1 ferfet (0.75 m ²)
c. Í skipum 100—250 rúmlestir	9.7 ferfet (0.9 m ²)
d. Í skipum 250 rúmlestir og þar yfir	10.8 ferfet (1.0 m ²)
3. Nú hefur hlutaðeigandi stjórnvald ákveðið í samræmi við 4. mgr. 1. greinar þessarar samþykktar að lengd skips skuli notuð sem mælikvarði í þessari samþykkt og skal þá gólfhlötur í svefnklefum — fyrir utan þann hluta, sem fer undir rekkjur og skápa — ekki vera minni en hér segir á hvern íbúa:

- a. Í skipum 45 fet (13.7 m) til 65 fet (19.8 m) á lengd .. 5.4 ferfet (0.5 m²)
 b. Í skipum 65 fet (19.8 m) til 88 fet (26.8 m) á lengd .. 8.1 ferfet (0.75 m²)
 c. Í skipum 88 fet (26.8 m) til 115 fet (35.1 m) á lengd . 9.7 ferfet (0.9 m²)
 d. Í skipum 115 fet (35.1 m) á lengd og þar yfir 10.8 ferfet (1.0 m²)
4. Lofthæð í svefnklefum skipverja skal ekki vera minni en 6 fet og 3 tommur (1.90 m), sé það mögulegt.
 5. Svefnklefar skulu vera nægilega margir til þess að hver starfshópur hafi einn eða fleiri klefa fyrir sig. Hlutaðeigandi stjórnvald getur slegið af þessari kröfu ef um smá skip er að ræða.
 6. Í hverjum svefnklefa mega ekki vera fleiri menn en hér segir:
 - a. Yfirmenn: einn maður í klefa, verði því við komið, og aldrei fleiri en tveir;
 - b. undirmenn: tveir eða þrír, verði því við komið, og aldrei fleiri en hér segir:
 - I. fjórir menn á skipum, sem eru 250 lestir eða meira,
 - II. sex menn á skipum, sem eru undir 250 lestum að stærð.
 7. Nú hefur hlutaðeigandi stjórnvald ákveðið í samræmi við 4. mgr. 1. greinar þessarar samþykktar að lengd skips skuli notuð sem mælikvarði í samþykktinni og skal þá ekki leyfilegt að hafa saman í klefa fleiri undirmenn en hér segir:
 - a. fjóra menn á skipum sem eru 115 fet (35.1 m) eða meira á lengd;
 - b. sex menn á skipum, sem eru minni en 115 fet (35.1 m) á lengd.
 8. Hlutaðeigandi stjórnvald getur veitt undanþágur frá kröfunum í 6. og 7. tölu-lið í einstökum tilvikum ef það er ómögulegt eða ósanngjarnt að framfylgja þeim vegna stærðar, gerðar eða fyrirhugaðrar notkunar skips.
 9. Hámarkstala manna, sem vera mega saman í hverjum svefnklefa, skal á skýran og haldgóðan hátt skráð á þeim stað í klefanum þar sem hún auðveldlega sést.
 10. Sérhver skipverji skal hafa rekkju fyrir sig.
 11. Rekkjur skulu ekki vera hlið við hlið þannig að ekki sé hægt að komast í aðra án þess að fara yfir hina.
 12. Rekkjur skulu ekki vera í meira en tveimur hæðum. Nú eru rekkjur meðfram skipshliðinni og skulu þær þá vera í einni hæð þar sem kýrauga er yfir rekkju.
 13. Ef rekkjur eru í tveimur hæðum, skal neðri rekkjan ekki vera minna en 12 tommur (0.30 m) frá gólfi. Efri rekkjan skal vera sem næst mitt á milli botns neðri rekkju og neðri brúnar loftbita.
 14. Minnsta innanmál rekkju skal, þar sem því verður við komið, vera 6 fet og 3 tommur sinnum 2 fet og 3 tommur (1.90 m sinnum 0.68 m).
 15. Rekkjur skulu gerðar úr viðurkenndu efni, hörðu, sléttu, sem ekki er hætt við að tærist eða meindýr setjist að í.
 16. Ef pípur eru notaðar í rekkjur skal þeim vandlega lokað svo að meindýr komist ekki inn í þær.
 17. Allar rekkjur skulu vera með fjaðradýnum úr viðurkenndu efni eða með fjaðrabotni og dýnu úr viðurkenndu efni. Í dýnur skal ekki nota hálm eða önnur efni, sem meindýr geta setzt að í.
 18. Þegar rekkja er yfir annarri, skal sú efri vera með rykþéttum botni úr tré, striga eða öðru hæfu efni.
 19. Svefnklefar skulu þannig gerðir og búnir að þeir veiti íbúunum eðlileg þægindi og auðvelt sé að hafa snyrstilegt í þeim.
 20. Meðal húsgagna skal vera fataskápur fyrir hvern mann með hespu fyrir, hengilás og stöng til þess að hengja á föt á herðatrjám. Hlutaðeigandi stjórnvald skal sjá um að skápurinn sé eins rúmgóður og unnt er.
 21. Í hverjum svefnklefa skal vera borð eða skrifborð, sem verið getur fast, útdregið eða hægt að leggja að vegg, og þægileg sæti eftir þörfum.
 22. Húsgögnin skulu vera úr sléttu, hörðu efni, sem ekki er líklegt að verpist, tærist eða meindýr setjist að í.

23. Í innréttingunni skal vera skúffa eða álíka pláss fyrir hvern íbúa og skal það ef mögulegt er ekki vera minna en 2 rúmfet (0.056 m³).
24. Í svefnklefum skal vera gluggatjöld fyrir kýraugum.
25. Í svefnklefum skal vera spegill, smáskápur fyrir snyrtiáhöld, bókahilla og nægilega margir fatasnagar.
26. Eftir því sem unnt er skal skipun manna í svefnpláss vera þannig að vaktir séu aðskildar og að engir dagvinnumenn séu í klefum með vaktamönnum.

11. gr.

1. Í öllum skipum með meira en tíu manna áhöfn skal vera matsalur aðskilinn frá svefnrými. Þar sem því verður við komið skal matsalur einnig vera í skipum, sem hafa fámennari áhöfn, en sé það ekki unnt, má matsalur og svefnrými vera sameiginlegt.
2. Í skipum, sem stunda veiðar á úthöfum og hafa meira en 20 manna áhöfn, getur verið sérstakur matsalur fyrir skipstjóra og yfirmenn.
3. Að stærð og búnaði skal hver matsalur fullnægja þeim fjölda manna, sem líklegt er að noti hann samtímis.
4. Í matsölum skulu vera borð og viðurkennd sæti, er nægi þeim fjölda manna, sem nota hann samtímis.
5. Matsalir skulu vera eins nálægt eldhúsi og unnt er.
6. Þegar ekki er innangengt í búr úr matsal skulu vera nægilegir skápar fyrir borðbúnað og aðstaða til uppþvotta.
7. Borðplötur og sæti skulu vera úr efni, sem ekki dregur í sig raka, er sprungulaust og auðvelt að halda hreinu.
8. Þar sem því verður við komið, skulu matsalir vera þannig gerðir og búnir að húsgögnum og öðru að þar sé aðstaða til hvíldar.

12. gr.

1. Í öllum skipum skal vera nægilegur búnaður til hreinlætis þ. á m. handlaugar, baðker og/eða steypiböð.
2. Fyrir þá skipsmenn, sem ekki búa í klefum með hreinlætistækjum, skulu, þegar unnt er að koma því við, vera hreinlætistæki fyrir hvern starfshóp skipshafnar í þeim mæli sem hér segir:
 - a. eitt baðker og/eða steypibað fyrir hverja átta menn eða færri;
 - b. eitt vatnssalerni fyrir hverja átta menn eða færri;
 - c. ein handlaug fyrir hverja 6 menn eða færri.
 Nú fer tala manna í starfshópi fram úr heilu margfeldi af nefndum tölum um tölu, sem er ekki helmingur þeirra, og þarf þá ekki að taka tillit til þeirrar umframtölu að því er tekur til þessarar greinar.
3. Kalt og heitt ferskvatn, eða möguleiki til að hita vatn, skal vera í öllum sameiginlegum baðklefum. Í samráði við útgerðarmenn fiskiskipa og félög fiskimanna, þar sem þau eru, getur hlutaðeigandi stjórnvald ákveðið hve mikið ferskvatn skal ætla hverjum manni á dag hið minnsta.
4. Handlaugar og baðker skulu vera hæfilega stór og gerð úr viðurkenndu efni með sléttu yfirborði, sem ekki er hætt við að springa, flagna eða tærast.
5. Frá öllum salernum skal vera loftrás út undir bert loft aðskilin frá öllum öðrum vistarverum.
6. Hreinlætistæki á vatnssalernum skulu vera af viðurkenndri gerð og nægilegt vatn skal vera til skolunar hvenær sem er og því stjórnað sérstaklega fyrir hvert tæki.
7. Leiðslur fyrir úrgang og skolp skulu vera nægilega víðar og þannig gerðar að sem minnst hætta sé á stíflun og auðvelt sé að hreinsa þær. Þær skulu ekki liggja í gegnum ferskvatns- eða drykkjarvatnsgeyma og ekki skulu þær heldur liggja með loftum í matsölum eða svefnklefum ef hægt er að komast hjá því.

8. Hrcinlætistæki, sem ætluð eru fleirum en einum manni, skulu uppfylla eftirtalin skilyrði:
 - a. Gólf skulu vera úr viðurkenndu haldgóðu efni, sem auðvelt er að hreinsa, dregur ekki í sig raka og þau skulu vera með nægilegu afrennsli.
 - b. Þiljur skulu vera úr stáli eða öðru viðurkenndu efni og vera vatnþéttar a. m. k. 9 tommur (0.23 m) upp frá þilfari.
 - c. Klefarnir skulu hafa nægilega lýsingu, upphitun og ræstingu.
 - d. Vatnssalarnir skulu þægilega staðsett gagnvart svefnklefum og baðklefum, en aðskilin frá þeim og ekki skal vera innangengt í þau úr svefnklefum eða göngum, sem eru milli svefnklefa og salerna og ekki hafa annan inngang. Þetta skilyrði á þó ekki við þegar vatnssalarnir er milli tveggja svefnklefa, sem ekki fleiri en fjórir menn búa í samtals.
 - e. Þegar fleiri en sitt salerni er í sama klefa skal vera skilrúm á milli þeirra til aðgreiningar.
9. Aðstaða skal vera til þess að þvo og þurrka föt og skal hún miðast við stærð áhafnar og hversu langan tíma ferðir skipsins venjulega taka.
10. Til fataþvottar skulu vera viðeigandi vaskar með niðurfalli, sem vera mega í baðklefum ef ekki er unnt með góðu móti að koma fyrir sérstökum þvottaklefum. Við vaskana skulu vera leiðslur fyrir nægilegt kalt ferskvatn svo og heitt ferskvatn eða tæki til að hita vatn.
11. Aðstaða skal vera til að þurrka fatnað í sérstöku rými aðskildu frá svefnklefum, matsölum og salernum, skal það vera upphitað og með snúrum eða öðrum búnaði til þess að hengja upp föt.

13. gr.

1. Þar sem því verður við komið, skal vera sérstakur klefi fyrir skipsmann, sem er veikur eða slasaður. Í skipum yfir 500 smálestir skal vera sjúkraklefi. Nú hefur hlutaðeigandi stjórnvald ákveðið í samræmi við 4. mgr. 1. greinar þessarar samþykktar að lengd skips skuli notuð sem mælikvarði í samþykktinni og skulu þá vera sjúkraklefar í skipum, sem eru 150 fet (45.7 m) eða þar yfir.
2. Í öllum skipum, sem ekki hafa lækni, skulu vera viðurkennd lyfjaskrín með auðskildum leiðbeiningum. Í þessu sambandi skal hlutaðeigandi stjórnvald gefa gaum að Tillögu frá 1958 um lyfjaskrín og Tillögu frá 1958 um læknisráð til skipa.

14. gr.

Vera skal lofræst rúm til þess að hengja upp oliufatnað utan svefnklefa en aðgengilegt frá þeim.

15. gr.

Vistarverum skipverja skal haldið hreinum og vístlegum. Í þeim má ekki geyma vörur eða hluti, sem ekki eru eign íbúanna.

16. gr.

1. Í skipum skulu vera nægileg áhöld til matseldar og þar sem því verður við komið skulu þau vera í sérstöku eldhúsi.
2. Eldhús skal vera hæfilega stórt, vel lýst og lofræst.
3. Í eldhúsi skulu vera eldunartæki, nauðsynlegir skápar og hillur, vaskar og diskarekki úr ryðfríu efni og fullnægjandi niðurfall. Drykkjarvatn skal leitt í pípum í eldhús. Ef vatn er leitt með þrýstingi skal kerfið búið vörn gegn afturrennsli. Ef ekki er heitt rennandi vatn í eldhúsi skal þar vera áhald til hitunar vatns.
4. Eldhús skal þannig búið að ávallt sé hægt að veita skipshöfn heita drykki.
5. Í skipi skal vera nægilega stór matvælageymsla, sem hægt er að halda þurri, kaldri og með góðri lofræstingu svo að matvælin skemmist ekki. Þar sem nauðsyn ber til, skulu vera kælikápar eða aðrar kaldar geymslur.
6. Þegar gas er notað til eldunar skulu gashylkin vera úti á þilfari.

IV. KAFLI

Ákvæði um eldri skip.

17. gr.

1. Ákvæði þessarar samþykktar taka til skipa, sem kjölur er lagður að eftir gildistöku hennar í skráningarlandinu, sbr. þó ákvæði 2., 3. og 4. töluliðs þessarar greinar.
2. Nú er skip fullsmíðað þegar samþykkt þessi gengur í gildi í skráningarlandi þess og það fullnægir ekki kröfum III. kafla samþykktarinnar og getur þá hlutaðeigandi stjórnvald að höfðu samráði við samtök útgerðarmanna fiskiskipa og fiskimanna, þar sem þau eru til, krafizt þeirra breytinga á skipinu til samræmis við kröfur samþykktarinnar, sem það telur mögulegar með tillit til þeirra raunhæfu vandkvæða, sem á því eru og skulu þær gerðar þegar:
 - a. skip er endurskráð,
 - b. meiri háttar breytingar eða viðgerðir á skipinu fara fram samkvæmt áætlun til langs tíma, en ekki vegna slyss eða neyðartilviks.
3. Nú er skip í smíðum eða endurbyggingu þegar samþykkt þessi gengur í gildi í skráningarlandi þess og getur þá hlutaðeigandi stjórnvald að höfðu samráði við samtök útgerðarmanna og fiskimanna, þar sem þau eru til, krafizt þeirra breytinga til samræmis við kröfur samþykktarinnar, sem það telur mögulegar með tilliti til þeirra vandkvæða, sem því eru samfara. Slíkar breytingar skulu taldar fullnægja endanlega kröfum samþykktarinnar nema skipið verði endurskráð og þá þangað til.
4. Nú er um það að ræða að skip — annað en um ræðir í 2. og 3. tölulið þessarar greinar, eða ákvæði samþykktar þessarar tóku til meðan það var í smíðum — er endurskráð eftir að samþykktin gekk í gildi í landinu, sem það er endurskráð í, og getur þá hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við samtök útgerðarmanna og sjómanna, þar sem þau eru til, krafizt breytinga til samræmis við kröfur samþykktarinnar eftir því sem það telur mögulegt með tilliti til þeirra raunhæfu vandkvæða, sem á því eru. Slíkar breytingar skulu taldar fullnægja endanlega kröfum samþykktarinnar nema skipið verði endurskráð á ný og þá til þess tíma.

V. KAFLI

Lokaákvæði.

18. gr.

Ekkert í samþykkt þessari hefur áhrif á nein lög, úrskurði, venju eða samkomulag milli útgerðarmanna og fiskimanna, sem tryggja hagstæðari kjör en þau, sem kveðið er á um í þessari samþykkt.

19.—26. gr.

Samhljóða 16.—23. gr. í Samþykkt nr. 125 hér að framan.

Fylgiskjal III.**Samþykkt nr. 127 um hámarksþyngd þess, sem verkamaður má bera.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, saman komið til 51. þingsetu sinnar í Genf hinn 7. júní 1967, samkvæmt kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofunnar hefur samþykkt ákveðnar tillögur um hámarksþyngd, sem einn verkamaður má bera, en það er sjötta mál á dagskrá þingsins, og þar sem það hefur ákveðið að þessar tillögur skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag hinn 28. júní 1967 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um hámarksþyngd 1967: